

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.401/2022/10. szám

1

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. június 14. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2023. június 22. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. október 13. napján kelt 501.B.1485/2019/89. számú ítéletét vádlott1 I. r., vádlott2 II. r. és vádlott3 III. r. vádlottakkal szemben megváltoztatja.

Bűncselekményük minősítésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utal.

vádlott1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 4 (négy) év (6) hónapra, vádlott2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás tartamát mindkét vádlott esetében 5 (öt) - 5 (öt) évre súlyosítja.

vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottakkal szemben elrendelt vagyonekbevitel összegét 1.580.000 (egymillió-ötszáznyolcvanezer) - 1.580.000 (egymillió-ötszáznyolcvanezer) forintban állapítja meg.

vádlott3 III. r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön, a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezést a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén rendeli alkalmazni. A vele szemben elrendelt vagyonekbevitelt mellőzi.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből mellőzi a „vádlott3 III. r. vádlott távollétében” rész feltüntetését.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét vádlott1 I. r., vádlott2 II. r. és vádlott3 III. r. vádlottakkal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. október 13. napján kelt 501.B.1485/2019/89. számú ítéletével

[2] - vádlott1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] és ezért őt 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint vele szemben 1.535.000 forint vagyonekobzást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, rendelkezett arról, hogy az I. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] - vádlott2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] és ezért őt 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, valamint vele szemben 1.535.000 forint vagyonekobzást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, rendelkezett arról, hogy a II. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] - vádlott3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] és ezért őt 2 év szabadságvesztésre ítélte, valamint vele szemben 90.000 forint vagyonekobzást rendelt el. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a III. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[5] - Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből kötelezte vádlott2 II. r. vádlottat 6.000 forint, vádlott3 III. r. vádlottat 7.200 forint megfizetésére.

[6] Az ítélet ellen

[7] - ügyészség vádlott1 I. r., vádlott2 II. r. és vádlott3 III. r. vádlottak terhére, a kiszabott szabadságvesztések súlyosítása érdekében,

[8] - vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak felmentésért,

[9] - az I-II. r. vádlott védője az ítélet valamennyi rendelkezésével szemben,

[10] - a III. r. vádlott védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[11] A Fővárosi Nyomozó Ügyészség a fellebbezés Ny.1893/2019. szám alatt benyújtott írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen sorolta fel, ugyanakkor túlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak. A cselekmény elkövetése és az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala között több mint hét év telt el, de az is jelentőséggel bír, hogy a nyomozati szakban vádlott1 I. r., vádlott2 II. r. vádlott, míg a bírósági szakban vádlott3 III. r. vádlott is hosszabb ideig kivonta magát az eljárásból.

[12] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetések mértéke a generális és a speciális prevenciók célok elérését sértik. A bűncselekmény büntetési

tételkerete alapján a középérték 12 év 6 hónap, valamennyi vádlott esetében az enyhítő körülmények alapján indokolt a középértékből a büntetési tételkeret minimuma irányába eltérés, de semmi nem indokolja a büntetési tételnél enyhébb büntetés kiszabását.

[13] Kiemelte, hogy a Fővárosi Törvényszék számsor2 számú ügyében a bíróság tanú1 és tanú2 esetében az enyhítő szakasz alkalmazására, illetve a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére azért látott lehetőséget, mert a vádlottak a nyomozás és a bírósági eljárás során önmaguk és társaik szerepét is feltáró beismerő vallomást tettek és ezzel a bűncselekmény felderítéséhez hozzájárultak. Ezen körülmények azonban jelen ügyben egyik vádlott esetében sem állapíthatók meg.

[14] Ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság vádlott1 I. r., vádlott2 II. r. és vádlott3 III. r. vádlott esetében az enyhítő szakasz mellőzésével, hosszabb tartalmú szabadságvesztést szabjon ki és erre tekintettel vádlott3 III. r. vádlott esetében mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését is.

[15] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.849/2022/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítésekkel fenntartotta, a vádlotti és védői fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[16] A Fővárosi Törvényszék az eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett. Ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a tényállás megalapozott, felülbírálatra alkalmas és ekként a másodfokú eljárás során irányadó.

[17] Az eljáró törvényszék meggyőző és részletes érveléssel fejtette ki, hogy a bizonyítékok, különösen - a bűncselekmény elkövetésében társtettesként közreműködő, elkülönítés miatt a Fővárosi Törvényszék számsor2 számú eljárásban elítélt - tanú2 és tanú1, valamint az 1., 2. és 3. számú tanúk vallomásai a vádlottak módosított vád szerinti bűnösségét támasztják alá. A vádlottak felmentésére kizárólag eltérő tényállás mellett lenne lehetőség, amelynek megállapítására - mivel az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló ítélete mindenben megalapozott - nem kerülhet sor.

[18] A cselekmény minősítése törvényes, az indokolás kiegészítendő azzal, hogy az elkövetéskori Btk. alkalmazása indokolt, ahhoz képest az elbíráláskori anyagi jogszabály nem változott és nem kedvezőbb a vádlottakra nézve.

[19] A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülmény a társas elkövetési alakzat, a cselekmény elkövetésével szükségképpen együtt járó szervezett elkövetés, a kitartó elkövetési mód és a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények országos elszaporodottsága.

[20] A vádlottakkal szemben alkalmazott szankció nem szolgálja kellően a büntetési célokat, a vádlottak terhére rótt bűncselekmény esetében a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középérték 12 év 6 hónap szabadságvesztés büntetés. A büntetéskiszabási körülmények kiegészítését követően az enyhítő és súlyosító körülmények nagyságrendileg azonos nyomatékkel bírnak. A tetemes időmúlás a vádlottak terhére is róható és bár lehetőséget teremt a középértéknél rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabására, de önmagában nem teremt alapot arra, hogy mindhárom vádlott esetében enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimumot el nem érő szabadságvesztés kiszabására kerüljön sor. Mindezek alapján indokolt mindhárom vádlottal szemben a középértéket el nem érő, de a törvényi minimumot meghaladó szabadságvesztés büntetés és ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása.

[21] A Btk. 50. § (2) bekezdése szerinti pénzbüntetés kiszabásában törvényi feltételei vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottakkal szemben fennállnak, ugyanis közösen üzemeltetik a cég1-t, melyből együttesen 500.000 forint jövedelemre tesznek szert, azaz megfelelő jövedelemmel rendelkeznek, illetve az ítéleti tényállás és az elsőfokú ítélet [27] bekezdésben

foglalt indokolás szerint a vádlottak a kábítószer-kereskedelmi tevékenységüket haszonszerzés céljából követték el. vádlott3 III. r. vádlott az eljárás során beszerzett adatok szerint hajléktalanná vált, rendszeres jövedelemmel nem rendelkezik, ezért vele szemben a pénzbüntetés kiszabásának törvényi feltételei nem állnak fent.

[22] A I-II. r. vádlottak védőjének a fellebbezés írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés b), c) és d) pontjában írt okból részben megalapozatlan, melynek kiküszöbölése a másodfokú eljárás során csak bizonyítás felvétele mellett, a bizonyítékok újraértékelésével lehetséges, ennek eredményeképpen lehet állás foglalni a vádlottak bűnösségéről. A védő az alábbi bizonyítás felvételét indítványozta:

[23] 1.) vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlott részletes vallomást kívánnak tenni az ügyben, el kívánják mondani, hogy

[24] - a vádbeli időszakban nem tartózkodtak országnév, országnév1 – város1-ben – dolgoztak 2015. év elejétől az év végéig weare house operative, illetve weare house clenear beosztásban a cég2 cégnél (cég3 cégjegyzékszama: cégjegyzékszám1 cím2), az ügyvezető személy2 alkalmazásában. vádlott1 I. r. vádlott munkavállalási engedélyének száma:számsor, míg vádlott2 II. r. vádlott munkavállalási engedélyének száma számsor1 volt. A vádlottak bérelt lakásának címe: cím3 volt.

[25] - miért lehetett érdeke terhelő vallomást tenni velük szemben tanú1nak.

[26] A védő csatolta az I-II. r. vádlottak munkaszerződését, hivatkozott arra, hogy a bizonyítékokat az időmúlás miatt már nehezen lehetett felkutatni, ezért húzódott el a vádlottak érdemi védekezésének előterjesztése.

[27] 2.) Indítványozta tanú5 tanúkenti kihallgatását, aki a védő által becsatolt, 2023. március 30. napján közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatában kijelentette, hogy város1-ben ő segített vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottnak munkát és szállást találni.

[28] 3.) Indítványozta tanú4 tanúkenti kihallgatását át, aki nyilatkozni tud tanú1 és vádlott3 viszonyáról, továbbá arról, hogy 2015. év elejétől vádlott2 és vádlott1 nem volt országnév.

[29] 4.) Indítványozta tanú3 tanúkenti kihallgatását, aki nyilatkozni tud arról, hogy 2015. év elején hol élt az I-II. r. vádlott.

[30] 5.) Indítványozta tanú1 és vádlott3 szembesítését arra nézve, hogy ismerték-e egymást, illetve honnan volt ez az ismeretség.

[31] Álláspontja szerint a bizonyítás meghaladja a másodfokú eljárás kereteit, ezért elsődlegesen indítványozta a Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását.

[32] Másodlagos indítványa arra irányult, hogy az ítéltábla tárgyalást tűzzön ki és a megfelelő körben bizonyítást vegyen fel, ennek eredményeképpen az I-II. vádlottakat az ellenük emelt vád alól mentse fel. E tekintetben a felajánlott bizonyítás mellett kiemelte az alábbiakat:

[33] - Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállást kizárólag tanú2 és tanú1 tanúk vallomására alapította. 1., 2., 3., számú tanúk vallomása I. és II. r. vádlott tekintetében nem tartalmazott terhelő adatot. I-II-III. r. vádlottak tagadták a cselekmény elkövetését, nem tettek részletes érdemi vallomást.

[34] - Az eljárás során nem történt telefonlehallgatás, amely alátámasztotta volna a tanúk terhelő vallomását. A nyomozás során sem a tanúk, sem a vádlottak telefonhívásait nem szerezték be, a felmerült taxist sem sikerült azonosítani.

[35] - Nincs bizonyíték, amely azt támasztotta volna alá, hogy I-II. r. vádlott kábítószer fogyasztott vagy vásárolt, odavitte a kábítószer a kocsmába, nincs egyetlen vevő sem, aki találkozott volna velük, az I-II. r. vádlottól nem foglaltak le kábítószer, vagy kábítószer csomagolásához, adagolásához szükséges eszközt.

[36] - tanú2 tanú nem közvetlenül tapasztalta, hogy tanú1 tanú vádlott1 I. és vádlott2 II. r. vádlottól szerzi be a kábítószer, hanem csak annak elmondására hivatkozott, kizárólag tőle voltak információi, soha nem találkozott I-II. r. vádlottal, fényképről sem ismerte fel őket.

[37] - Az ügyben kizárólag tanú1 vallomása áll rendelkezésre a körben, hogy I-II. r. vádlott biztosította a kábítószer. Több alkalommal tett vallomásai közötti ellentmondásokat az elsőfokú bíróságnak nem sikerült feloldania. A bíróság nem tulajdonított jelentőséget azon alapvető ellentmondásnak, hogy vádlott3 tanú1 férjének jó ismerőse volt, ezért feltehetően nyomós oka volt tanú1nak, hogy letagadta, hogy ismeri a III. r. vádlottat, de ezzel megdőlt a szavahihetősége. Nem kellett I-II. r. vádlott ahhoz, hogy vádlott3 III. r. vádlott árulja a kábítószer, hiszen tanú2t is tanú1 kérte fel az árusításra. tanú1 tudhatta, hogy volt folyamatban eljárás I-II. r. vádlottal szemben és úgy gondolhatta, hogy megalapozottan hivatkozhat rájuk, ezzel megmentette személylet az esetleges felelősségre vonástól.

[38] A III. r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában elsődlegesen vádlott3 III. r. vádlott felmentésére tett indítványt, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat tévesen értékelte és tényből tényre helytelen következtetést vont, amikor a III. r. vádlott tagadásával szemben tanú1 és tanú2 ellentmondásos vallomásai alapján vádlott3 bűnösségére vont következtetést.

[39] Másodlagos indítványa az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, melynek indokaként azt emelte ki, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket hiánytalanul feltárta, a büntetés középértékétől való eltérés okát megindokolta. Álláspontja szerint az ügyészség tévesen hivatkozik arra, hogy a hasonló bűncselekmények elszaporodtak, mert a statisztikai adatok ennek pont az ellenkezőjét mutatják.

[40] A nyilvános ülésen a védők a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakkal egyező tartalmú perbeszédet tartottak.

[41] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[42] A másodfokú bíróság a fellebbezésekkel támadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat valamennyi vádlottat érintően a Be. 590. § (2) és (10) bekezdés alapján teljeskörű volt, kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére.

[43] Ennek eredményeképpen a másodfokú bíróság megállapította, hogy törvényszék a bizonyítási eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. A tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékot beszerezett. Kihallgatta tanúként tanú2t és tanú1-et, akiket a Fővárosi Törvényszék a számsor2 számú ügyben jogerősen elítélt társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében, valamint védői indítványra a II. r. vádlott édesanyját, tanú3t. A Be. 527. § (2) bekezdés b) pont alapján felolvasta az 1., 2. és 3. számú tanúk vallomását és tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak.

[44] A másodfokú bírósági eljárásban nem volt indoka bizonyítás felvételének, az ítéltábla az I-II. r. vádlottak védője által előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

[45] A Be. 594. § (1) bekezdés kimondja, hogy a másodfokú bírósági eljárásban bizonyítás felvételének a részbeni megalapozatlanság, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése érdekében, vagy akkor van helye, ha a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítéokra hivatkoztak.

[46] A másodfokú bíróság megítélése szerint sem az I-II. r. vádlottak védekezésének ellenőrzése, sem tanú1 szavahihetőségének vizsgálata körében nem állapítható meg felderítetlenségben vagy más okban megnyilvánuló részbeni megalapozatlanság, mely indokolta volna bizonyítás felvételét. E körben kiemelendő, hogy vádlott1 már a nyomozás során történt első gyanúsított kihallgatásakor, 2017. május 27. napján hivatkozott arra, hogy 2015. évben város1-ben dolgoztak vádlott2rel, erről szóló iratok csatolására is hivatkozott (nyomozati iratok 569. oldal). Az I-II. r. vádlottak az előkészítő ülésen és a tárgyaláson részletes vallomást és védekezést nem terjesztettek elő, csupán tagadták a cselekmény elkövetését. A törvényszék a 2022. június 17. napján tartott tárgyaláson felhívta vádlott1 I. r. vádlottat, hogy amennyiben rendelkezésre áll, csatoljon a védekezését alátámasztó iratokat arra nézve, hogy ő és a II. r. vádlott a vádbeli időszakban országnév2 tartózkodtak (elsőfokú iratok 83. számú jegyzőkönyv 13. oldal), de erre nem került sor. Így a törvényszék az ítélet [19] bekezdésében helytállóan állapította meg, hogy e védekezést nem támasztotta alá semmilyen adat.

[47] Ez rögzíthető a másodfokú eljárásban is. A cselekmény után nyolc évvel az I-II. r. vádlottak védekezése megegyezik a korábban már előadottal, nevezetesen hogy város1-ben tartózkodtak. Az ennek alátámasztására

[48] - becsatolt 2015. január 5. és 8. napján kelt szerződések csak annak igazolására alkalmasak, hogy az I-II. r. vádlott a céggel szerződést aláírt, de nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a két vádlott valóban munkába is állt város1-ben, illetve hogy pontosan mikortól meddig dolgoztak, hiszen nincs a tényleges munkavégzéshez kapcsolódó bérjegyzék, a fizetésről, a konkrétan elvégzett munkáról semmilyen okirat.

[49] - becsatolt tanú5 2023. március 30. napján közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozata is csak annyit tartalmaz, hogy „2015. év elejétől szerzett munkát és szállást”, illetve hogy „úgy tudja, hogy 2015. évben végig kint voltak város1-ben”, mely nyilatkozat alapján nem lehet azt egyértelműen megállapítani, hogy a tényállásban rögzített 2015. március 1. és május 8. közötti időszakban vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak nem tartózkodtak országnév, ugyanis tanú5 előadása erre az időszakra nézve semmilyen adatot nem tartalmaz.

[50] - tanú3 tanúkenti kihallgatását indítványozta a védelem, de e körben rögzíthető, hogy már az elsőfokú eljárásban is védői indítványra került sor idézésére és kihallgatására (elsőfokú iratok 89. számú jegyzőkönyv), amikor a tanú részére lehetőség nyílt volna e körben kérdéseket feltenni, de erre nem került sor, noha a vádlottak védekezése már ekkor is ismert volt.

[51] - tanú3 és tanú4 kapcsán egyébként nem is hivatkozott rá a védő a másodfokú eljárásban, hogy a tanúk miként tudnák igazolni a város1 tartózkodást.

[52] Az I-II. r. védő által a bizonyítási indítvány előterjesztésének másik oka tanú1 és vádlott3 viszonyának, illetve a terhelő vallomást tett tanú szavahihetőségének vizsgálata volt. Már a törvényszék is indokoltan mellőzte a II. r. vádlott testvérének, tanú4-nek a tanúkenti kihallgatását, hiszen arra a körülményre nézve, hogy tanú1 ismerte-e korábban vádlott3 III. r. vádlottat, tanúként vallomást tett az elsőfokú eljárásban tanú3, szembesítés lefolytatására is sor került közte és tanú1 között, így ugyanezen körülményre nézve még egy tanú kihallgatása csak az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna, erre figyelemmel tanú1 és vádlott3 szembesítését sem tartotta indokoltnak az ítéltábla. Arra a körülményre nézve, hogy

miért lehetett érdeke terhelő vallomást tenni velük szemben tanú1nak, a védő már az elsőfokú perbeszédben is utalt, de a másodfokú eljárásban a fellebbezés indokolásában hivatkozott arra, hogy ezzel megmentette személylet az esetleges felelősségre vonástól, e tekintetben bizonyítás felvétele körében az I-II. r. vádlott ismételt kihallgatása szükségtelen.

[53] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I-II. r. vádlottak védekezésének ellenőrzésére, tanú1 szavahihetőségének vizsgálatára bizonyítás (terheltek ismételten e célból történő kihallgatása, tanú5, tanú3 és tanú4 tanúkenti idézése, okiratok) felvétele nem volt indokolt, mert a becsatolt bizonyítékok és a felvenni kívánt bizonyítás tartalma nem állt ellentétben a megállapított tényállással. A felajánlott bizonyítási indítványok megvizsgálása alapján sem volt megállapítható az ítélet részbeni megalapozatlansága és nem támasztottak kérelmet tanú1 előadása elfogadása iránt sem. Ezért az ítéltábla az I-II. r. védő által előterjesztett bizonyítási indítványokat elutasította.

[54] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I-II. r. vádlottak védője által az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés nem volt alapos.

[55] A Be. 592. § (1) bekezdés szerinti teljes egészében megalapozatlansági hibában - az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen - az ítélet nem szenved, ezért a Be. 610. § alapján hatályon kívül helyezésre nem kerülhetett sor.

[56] A másodfokú bíróság a relatív eljárási szabálysértésre hivatkozással az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányuló jogorvoslati indítvánnyal sem értett egyet. A Be. 609. § (1) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a Be. 607. § (1) bekezdésében, valamint a Be. 608. § (1) bekezdésében fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, illetve az intézkedés alkalmazására. Az eljárási törvény az ítéletre lényeges kihatással lévő relatív eljárási szabálysértések [Be. 609. § (2) bekezdés d) pont] között sorolja fel az indokolási kötelezettség nem teljesítését. Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége során a Be. 561. § (3) bekezdés d) pont alapján röviden meg kell indokolnia, hogy a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el. Az ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét teljesítette, megfelelően számot adott döntéshozatali tevékenységéről, nyomon követhető, hogy a tény- vagy jogkérdések tekintetében melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett és amelyre a tényállást alapította. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában nemcsak részletesen számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, hanem az egyes bizonyítékok ismertetése után ellenőrizhető módon megindokolta, hogy a tényállás egyes releváns körülményeit mely bizonyítékok alapján találta bizonyítottnak, az ellentétes tartalmú bizonyítékok közül melyiket és milyen indokok alapján fogadta el. Ezért alaptalan volt a relatív eljárási szabálysértés miatt hatályon kívül helyezést célzó fellebbezés.

[57] A fentiekre tekintettel az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem volt.

[58] A másodfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett, a vádlottaknak a korábbi büntetéseire vonatkozó adatait az iratok alapján akként pontosítja akként, hogy

[59] - vádlott2 II. r. vádlott a Pesti Központi Kerületi Bíróság számsor3 számú ítélettel elbírált bűncselekményt 2012. november 27. napján követte el. A II. r. vádlott ellen a városnév Rendőrkapitányságon számsor4 számon 2018. szeptember 19. napján elkövetett

jelentős kárt okozó csalás büntette és hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt indult eljárás.

[60] - vádlott3 III. r. vádlottat a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2022. július 19. napján kelt és 2022. október 31. napján jogerőre emelkedett számsor5 számú határozatával 2021. augusztus 4. napján elkövetett lopás vétsége miatt 120 óra közérdekű munkára ítélte.

[61] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeképpen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan a Be. 592. § (2) bekezdés d) pont alapján, mert a tényállás adott részében téves ténybeli következtetésen alapuló. A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pont értelmében a tényállást helyesbítette az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és megfelelő következtetés levonása alapján akként az elsőfokú ítélet [6] bekezdésben, hogy vádlott3 III. r. vádlott esetében nem állapítható meg, hogy mekkora összeghez jutott.

[62] A fenti változtatásokkal a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[63] Az ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék mérlegelő tevékenysége formailag szabályos volt és annak helyességével szemben tartalmilag sem támasztható alapos kétség.

[64] vádlott1 I. r., vádlott2 II. r. és vádlott3 III. r. vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Tagadásból álló védekezésüket az elsőfokú bíróság a bizonyítékok gondos, a logika szabályainak megfelelő mérlegelésének eredményeképpen elvetette és a tényállást az indokolás [17] bekezdésében részletezett értékelő tevékenység alapján tanú1, tanú2, az 1., 2. és 3. számú tanúk vallomása és az okirati bizonyítékok alapján állapította meg.

[65] A bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata, míg a másodfokú felülbírálat során ezen értékelő tevékenység ellenőrzésére kerül sor. Ennek során alapvető eljárási szabály a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma [Be. 593. § (2) bekezdés], mely az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett, a tényállás megváltoztatásán keresztül, a bűnösnek kimondott vádlottak felmentése érdekében bejelentett, a bizonyítékértékelő tevékenységének kritikáit megfogalmazó fellebbezések a meglévő, már mérlegelt bizonyítékok újraértékelését célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint azonban - a megalapozott tényállásra és az indokolási kötelezettség teljesítésére is figyelemmel - ez a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

[66] tanú1 a 2016. január 20-i gyanúsított kihallgatásától kezdve következetesen, minden kihallgatásakor azt állította, hogy 2015. március elején megkereste őt vádlott1 a helység1ben vádlott2r II. r. vádlottal és győzködték őt, hogy fogadja el a terjesztésre vonatkozó ajánlatot, illetve hogy a kristályt 1000 forint/adag áron a sörözőben egy „becenév” nevű férfi, majd később ez a személy tanú2val felváltva értékesítette. Az ellene indult nyomozás során határozottan felismerte fényképről mind az I. r., mind a II. r. vádlottakat. Arról is egyezően nyilatkozott, hogy a kábítószer mindennap este I-II. r. vádlottak adták át részére kipurciózva, illetve akkor történt feléjük az elszámolás is.

[67] Ezt a terhelő vallomását az elsőfokú bíróság elfogadta, egyrészt mert ezen tényeket minden alkalommal egyezően adta elő, másrészt a vallomását e releváns tények tekintetében alátámasztotta a többi bizonyíték:

[68] – tanú2 is arról számolt be, hogy neki tanú1 azt mondta, hogy a kábítószer vádlott1-etől és feleségétől származik, illetve, hogy a „becenév” nevű személlyel 1000 forint/adag áron árulták a kábítószer a helység1ben, melyből kétnaponta 100 adag fogyott el,

[69] – az 1., 2. és 3. számú tanúk vásárlók voltak, akik megerősítették a helység1ben folyó árusítás tényét, az árakat, illetve a tőlük lefoglalt, előzőleg vásárolt anyag szintén pentedron volt, mely egyezett a sörözőben a rendőri intézkedéskor lefoglalt anyaggal,

[70] – a 2015. május 8. napján a helység1ben tartott intézkedés során lefoglaltak 94 adag kiporciózott adag kábítószer, melyről a vegyész-szakértői vélemény egyértelműen megállapította, hogy pentedront tartalmazott.

[71] vádlott3 III. r. vádlottat érintően tanú1 és tanú2 terhelő vallomása állt rendelkezésre, mindketten egyezően adták elő, hogy miként vett részt az értékesítésben. E személy azonosítására a Fővárosi Törvényszék előtt számsor2 számon folyamatban volt eljárásban került sor, amikor a 2018. október 5-i tárgyaláson tanú2 a facebookon talált adatok alapján közölte a személyi adatait és csatolta a róla készült fényképet is, ekkor tanú1 is felismerte a III. r. vádlottban a „becenév”-ként említett személyt. Ezt követően tanú2 és tanú1 jogerős elítélésüket követően tanúkénti kihallgatásukkor felismerésre bemutatás során is azonosították a III. r. vádlottat.

[72] Az elsőfokú bíróság is külön figyelmet szentelt annak, hogy tanú1 vallomása egy tény tekintetében mond ellent a rendelkezésre álló egyéb adatoknak, nevezetesen abban, hogy ismerte-e korábban vádlott3 III. r. vádlottat vagy sem. Hiszen ő kitarthatott amellett, hogy nem, ezzel szemben a II-III. r. vádlottak és tanú3 is azt adta elő, hogy egy időben egy helyen éltek. A törvényszék az indokolás [17] bekezdésében megállapította, hogy ennek ellenére tanú1 vallomásának az I-II-III. r. vádlottak vádbeli magatartására vonatkozó részében foglaltak iránt kétely nem volt, mivel

[73] - azt mindig következetesen adta elő,

[74] - azt számtalan bizonyíték megerősítette,

[75] - nem merült fel adat, hogy bármelyik vádlottal haragban lenne vagy olyan körülmény sem volt feltárható, hogy alaptalanul miért vádolná e személyeket,

[76] - a saját, jogerős elítélése alapjául szolgáló magatartása miatti felelősségét nem érintette az I-II-III. r. vádlottak megnevezése, mivel a saját cselekményének büntetőjogi megítélése ezáltal nem csökkent,

[77] - nincs adat arra vonatkozóan, hogy tudomással bírt-e és ha igen, mikortól az I-II. r. vádlottak elleni eljárás tényéről, illetve az is rögzíthető, hogy tanú2nak már akkor beszámolt a vádlotti házaspár ügyben betöltött szerepéről, amikor még ellenük sem folyt nyomozás,

[78] - az a hivatkozás pedig, hogy tanú1 esetleg az akkori élettárását védte és nem említette vallomásában, még nem zárja ki azt, hogy az I-II-III. r. vádlottakra nézve tett előadása megfelel a valóságnak.

[79] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján vádlott1 I. r., vádlott2 II. r. és vádlott3 III. r. vádlottak terhére rótt bűncselekmény elkövetése kétséget kizáró módon bizonyított.

[80] Az 57/2007. számú BK véleményben is kifejtésre került, hogy annak megállapításához, hogy valamely anyag kábítószer tartalmaz-e, és ha igen - a tiszta hatóanyag-tartalmat alapul véve - milyen mennyiségben, különleges szakértelem szükséges, ezért e kérdés megválaszolására a hatóságok helytállóan vontak be vegyész-szakértőt. A törvényszék a lefoglalt kábítószerek tekintetében a hatóanyagot és annak mennyiségét a vegyész-szakértői vélemény alapján állapította meg.

[81] Az 57/2007. számú BK vélemény a BH2005. 246. és BH2005. 279. számú eseti döntések azt az iránymutatást tartalmazzák, hogy a le nem foglalt kábítószeres hatóanyag-tartalmának megállapítása nem szakértői, hanem bizonyítási kérdés. E tekintetben a bíróságnak kell állást foglalnia, ennek során figyelembe kell venni a kábítószer értékesítő és eladó személyek vallomásait és az „in dubio pro reo” elv betartásával állapítható meg a büntetőjogi felelősség elbírálásánál jelentőséggel bíró mennyiség. A le nem foglalt kábítószer esetében a mennyiség és a hatóanyag-tartalom meghatározásánál általában a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ (továbbiakban NSZKK) által vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulásáról készült kimutatásban foglalt legalacsonyabb hatóanyag-tartalmakkal, becsléssel indokolt eljárni.

[82] A törvényszék ítéletének [23] bekezdésében adta indokát annak, hogy a le nem foglalt kábítószer tekintetében a vádlottakra nézve legkedvezőbb számítási mód szerint határozta meg az értékesített kábítószer mennyiségét, 2015. március 1. és május 7. napja között 68 nap telt el, kétnaponta 100 adagot értékesítettek, mely összesen 3400 adag, ezt kell az I-II. r. vádlottak esetében figyelembe venni. vádlott3 és tanú2 felváltva árultak, így a III. r. vádlott esetében a terhére figyelembe vehető mennyiség 1700 adag. A törvényszék a lefoglalt 18,84 gramm bruttó tömegű, összesen 94 adag pentedron adataiból kiindulva helyesen állapította meg, hogy egy adag 0,2 gramm bruttó tömegű. Ennek hatóanyag tartalma a NSZKK által vizsgált feketepiaci kábítószer-készítmények átlagos hatóanyag-tartalmának alakulásáról készült kimutatásban foglalt, 2015. évre vonatkozó legalacsonyabb értékkel - mely 20 % - számolva helyesen került megállapításra a tényállásban. vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak által értékesítésre átadott 3400 adag kábítószer bruttó 680 gramm tömegű, melynek a becsült pentedron hatóanyag-tartalma 136 gramm, melyhez hozzá kell adni a lefoglalt kábítószer szakértő által mért hatóanyag-tartalmát, mely 15,049 gramm, így összesen 151,049 gramm pentedront tartalmazott az értékesítésre általuk átadott kábítószer. Míg vádlott3 III. r. vádlott esetében az értékesített 1700 adag kábítószer bruttó 340 gramm tömegű, melynek a becsült pentedron hatóanyag-tartalma 68 gramm.

[83] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést bűnösségére.

[84] A jogi minősítés körében kiemelendő, hogy

[85] - a kereskedés rendszeresen ismétlődő, folyamatos tevékenységek, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul és magába foglal minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a szer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz,

[86] - a kereskedés magában foglalhatja az eladók és a vevők felkutatását, a közvetítők igénybevételét, az előzetes megbeszéléseket, az áru megtekintését, megvizsgálását, a megállapodások megkötését, az áru megszerzését, tárolását, készletezését, csomagolását, adagolását, szállítását, elosztását, az átadás helyszínének előzetes felderítését, a szállítóeszközök és kísérők biztosítását; tehát minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a szer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba,

[87] - ezek a magatartások befejezett önálló tettesi cselekményként értékelendők és a kereskedés megvalósulásakor, mint azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások, természetes egységet képeznek (BH2002. 175., BH2013. 264., BH2015. 324., BH2017.144., 1/2007 Büntető jogegységi határozat).

[88] Az irányadó tényállásban foglalt elkövetési magatartások alapján jelen ügyben valamennyi vádlott esetében helyesen értékelte a cselekményeket az elsőfokú bíróság a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulója szerinti kereskedésnek. A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3/a) pont értelmében az

elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira a fordulat megjelölésével kell utalni, ezért a másodfokú bíróság valamennyi vádlott esetében a cselekmény minősítésekor a jogszabályhely megjelölésénél a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatára is utalt, ahogy azt az elsőfokú bíróság az indokolás [24] bekezdésében helyesen fel is tüntette.

[89] Az irányadó tényállásban rögzítésre került jelentős mennyiségre figyelemmel mindhárom vádlott esetében a cselekmény a Btk. 176. § (3) bekezdés szerint minősül.

[90] A Btk. 2. § szerint a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni, ha azonban a cselekmény az elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálandó el, akkor az új törvényt kell alkalmazni.

[91] Az ítélkezési gyakorlat következetes abban, hogy annak eldöntésénél, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos törvényt kell-e alkalmazni és melyik törvény eredményez enyhébb elbírálást, az alkalmazandó büntetés nemén és mértékén kívül a büntetőjogi felelősségre vonatkozó összes rendelkezést együttesen kell vizsgálni (BH2014. 201.).

[92] A Btk. 2. § vizsgálata körében kiemelendő, hogy a pentedron 2015. január 1. napja után kábítószernek minősült az elkövetéskori Btk. 459. § (1) bekezdés 18/c) pont alapján, mert a 2005. évi XCV. törvény 2. melléklet „A” jegyzékére felkerült, illetve az elbíráláskori Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont alapján szintén kábítószernek minősül az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 2. melléklet 1. jegyzék 99. pontja alapján.

[93] A másik vizsgálati szempont a pentedron mennyiségének meghatározása:

[94] - az elkövetéskor a Btk. 461. § (4) bekezdés b) pont alapján jelentős mennyiségű, ha annak tiszta hatóanyag-tartalma a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának száznegyvenszeres mértékét meghaladja, melyhez orvos-szakértő igénybevétele szükséges, szakértő1 és szakértő2 szakértők együttes véleménye alapján a jelentős mennyiség alsó határa 7 gramm, ez alapján az irányadó tényállásban megállapított 151,049 gramm pentedron a jelentős mennyiség alsó határának 2157 %-a, a 68 gramm pentedron a jelentős mennyiség alsó határának 971 %-a,

[95] - az elbíráláskor a Btk. 461. § (1) bekezdés a) pont al) pont és a (3) bekezdés a) pont alapján a jelentős mennyiség alsó határa 8 gramm, ez alapján az irányadó tényállásban megállapított 151,049 gramm pentedron a jelentős mennyiség alsó határának 1888 %-a, a 68 gramm pentedron a jelentős mennyiség alsó határának 850 %-a.

[96] Így rögzíthető, hogy bár a cselekmény minősítése nem változik, mert az elkövetéskor és elbíráláskor is az elkövetési tárgy kábítószer és a hatóanyag-tartalma alapján a jelentős mennyiséget meghaladja, de a büntetés kiszabásakor jelentőséggel bír, hogy a kábítószer mennyisége az elbíráláskori anyagi jogi szabályok alapján azt kisebb mértékben haladja meg, mely miatt a vádlottakra nézve az elbíráláskori anyagi jogi szabályok alkalmazása kedvezőbb elbírálást eredményez.

[97] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést, céljának szem előtt tartásával, a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[98] A Btk. 79. §-ban foglalt büntetési célok: a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással,

hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[99] Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást, amikor értékelte valamennyi vádlott esetében az időmúlást (56/2007. számú BK vélemény III/10. pont), mely az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetés óta is emelkedett, a másodfokú elbírálásig a cselekmény elkövetésétől nyolc év telt el. Az Emberi Jogok Európai Bírósága több magyar vonatkozású ügyben is foglalkozott a tisztességes eljáráshoz való jog kérdésével az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke alapján (Csanádi kontra Magyarország, Németh kontra Magyarország és Aupek kontra Magyarország). Ez ugyanis kimondja, hogy „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.” Az iratok alapján rögzíthető, hogy 2017. május 4. napján vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottakkal szemben elfogatóparancsot bocsátottak ki (nyomozati iratok 499-512. oldal), mert tartózkodási helyük ismeretlen volt, illetve ügyüket 2017. május 5. napján elkülönítették a tanú1 és tanú2 ellen indult büntető ügytől (nyomozati iratok 11-12. oldal) és felfüggesztették (nyomozati iratok 521-522. oldal). Az elfogatóparancs eredményeképpen 2017. május 27. napján az I-II. r. vádlottakat elfogták, a nyomozás folytatását rendelték el (nyomozati iratok 523. oldal) és gyanúsítottként kihallgatták őket. vádlott3 III. r. vádlott gyanúsított ki hallgatására 2019. október 21. napján került sor, majd az I-II-III. r. vádlottakkal szemben az ügyészség 2019. november 27. napján kelt vádirattal emelt vádat. A bíróság több alkalommal tűzött ki előkészítő ülést és tárgyalást, az elsőfokú eljárás három évig tartott, mely csak kismértékben róható fel a vádlottaknak, hiszen az I-II. r. vádlottak hibájából nem maradt el eljárási esemény, a III. r. vádlott pedig csak rövid ideig volt ismeretlen helyen, ezért valamennyi vádlott esetében a bíróság a büntetés kiszabásakor nyomatékos enyhítő körülményként figyelembe vette a büntetőeljárás elhúzódását [Be. 564. § (4) bekezdés b) pont].

[100] A büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság súlyosító körülményként értékeli továbbá az alábbiakat:

[101] - a társas és szervezett elkövetés (56/2007. számú BK vélemény II/8. pont és III/2. pont) valamennyi vádlott terhén értékelendő,

[102] - az 56/2007. számú BK vélemény III/11. pont értelmében a bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülmény akkor, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. A másodfokú bíróság szerint a kifejezetten káros élettani hatásokkal járó, ezért egészségre különösen ártalmas pszichotróp anyagok viszonylag alacsony összegért, nagy tömegek részére történő hozzáférhetővé tétele esetében ez a feltétel megállapítható, az ilyen jellegű magatartások elterjedtsége okán, mely mindegyik vádlott esetében súlyosító körülmény.

[103] Az ítéltábla a büntetés kiszabásakor az alábbi szempontokat tartotta szem előtt:

[104] Valamennyi vádlottat a bíróság ugyanolyan bűncselekményben mondta ki bűnösnek. A terhükre rótt bűncselekmény absztrakt tárgyi súlyát a jogalkotó a büntetési tételkeretben kifejezésre juttatta, a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel, tehát a kiemelt tárgyi súlyú cselekmények között helyezkedik el.

[105] A magatartások konkrét tárgyi súlyának megítélésénél nem csupán az az irányadó, hogy milyen típusú kábítószer az elkövetés tárgya, hanem fontos a minősítést is

meghatározó, a cselekménnyel érintett kábítószereszközök tiszta hatóanyag-tartalma is. A kábítószer mennyisége vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak esetében a jelentős mennyiség alsó határának 1888 %-a, vádlott3 III. r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határának 850 %-a.

[106] Lényeges, a büntetési tartam kiszabásakor irányadó körülmény az egyes elkövetőknek a cselekményben betöltött szerepe és magatartása. A cselekményeik konkrét tárgyi súlyát vizsgálva megállapítható, hogy vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak szerepe a kereskedelmi tevékenységben kiemelkedő volt, hiszen tanú2 kivételével meghatározó szerepük volt abban, hogy a többiek abba bekapcsolódtak, illetve ők biztosították a folyamatos kábítószer ellátást és a cselekmény végső haszonélvezői is ők voltak, a haszon náluk realizálódott. tanú1 vallomása alapján rögzíthető, hogy az I-II. r. vádlottak közül vádlott1 vádlott szerepe volt a hangsúlyosabb, meghatározóbb, vádlott2 II. r. vádlott jelen volt vele és győzködte, biztatta őt, hogy fogadja el az ajánlatukat. Az I-II. r. vádlottak alanyi társadalomra veszélyességénél el nem mellőzhető jelentőségű tény, hogy a bűncselekményt hasonló, szintén kábítószerre elkövetett magatartás miatt ellenük folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követték el, mely a bűnös tevékenység folytatásának határozott szándékára, ekként fokozott személyi társadalomra veszélyességre utal.

[107] vádlott3 III. r. vádlott szerepe megegyezett a jogerősen elítélt tanú2 szerepével, lényegében a sörözőben a vevők kiszolgálását végezte, az értékesítési láncolatban közvetlenül ő állt a fogyasztókkal kapcsolatban, de a kábítószer-kereskedelem kialakításában, a hálózat működtetésében nem volt szerepe, ő egy végrehajtó személy volt, a haszon sem nála jelentkezett.

[108] Az egyes vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseknek az ítélet belső arányosságát is úgy kell kifejeznie, hogy a hasonló tárgyi súlyú bűncselekményeket elkövető vádlottak esetében a velük szembeni büntetés megfelelő módon igazodjon a cselekményekhez és a bűnösség fokához, de az elkövető társadalomra veszélyességéhez és a büntetékiszabási körülményekhez is.

[109] Ezeket együttesen értékelve a másodfokú bíróság álláspontja szerint vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak esetében a büntetési célok kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabásával érhetők el, a fő- és mellékbüntetések tartama azonban túlzottan enyhe, nem tükrözi a magatartásuk társadalomra veszélyességét és nem szolgálja a speciális és generális prevenciót sem. A helyesen a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont szerinti enyhítő szakasz alkalmazását a rendkívüli időmúlás indokolta, ezekre figyelemmel az ítéltábla vádlott1 I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 4 év 6 hónapra hónapra, vádlott2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 4 évre, a közügyektől eltiltás tartamát mindkét vádlott esetében 5-5 évre súlyosította.

[110] vádlott3 III. r. vádlott esetében a másodfokú bíróság elsődlegesen a cselekményben betöltött, marginális szerepe, az időmúlás és a belső arányosság elvének érvényre juttatása miatt nem látott indokot a kiszabott büntetés tartamának lényeges súlyosítására. Ezen túl az ítéltábla szem előtt tartotta azt is, hogy a Be. 605. § (2) bekezdés értelmében, ha a másodfokú bíróság a tényállást nem egészítette ki, illetve nem helyesbítette, az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi büntetési tételkeretek között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nincs helye [16/2007. számú BK vélemény], tehát a jelentéktelen mértékű korrekciónak és ezáltal az ítélet megváltoztatásának helye nincs.

[111] Az ítéltábla vádlott3 III. r. vádlott esetében osztotta a törvényszék álláspontját, miszerint a büntetési célok nem kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el, figyelemmel a terhén megállapított, enyhébb megítélésű magatartásra és a kábítószer mennyiségére. Az ítéltábla figyelembe vette a 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozat tartalmát, melynek [51] és [52] bekezdésében az Alkotmánybíróság rámutatott,

hogy a büntetés végrehajtásának felfüggesztése a büntetéskiszabás keretei között a jogalkotó által biztosított kedvezmény. Alkalmazásával a jogalkotó alkalmat kíván adni a bűnelkövető számára a bűncselekmények elkövetésétől tartózkodó életvezetésre és a büntetés végrehajtásának elkerülésére. A kedvezmény abban áll, hogy a végrehajtásában felfüggesztett büntetés nem szakítja ki az elítéltet a megszokott közösségből, és ezzel elkerüli a rövid tartamú szabadságvesztés végrehajtásával járó hátrányokat, ezen kedvezmény alapján az elkövetőnek nem kell büntetését büntetés-végrehajtási intézetben letöltenie, életét szabad körülmények között élheti.

[112] A Btk. 85. § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés végrehajtásnak felfüggesztése nem kerül ellentétbe az általános megelőzés követelményével, de fokozottan érvényesül a speciális prevenció. vádlott3 III. r. vádlottnál a másodfokú bíróság megítélése szerint önmagában azon tényből adódóan, hogy több éve áll büntető eljárás hatálya alatt, már szembesült magatartása helytelenségével és következményeivel, így alaposan feltehető, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető.

[113] Az 55/2007. számú BK vélemény szerint a próbaidő tartamának meghatározásánál, ha az elkövető személyi körülményei kedvezőek, előtérbe kerülnek a bűncselekmény elkövetésének körülményei: a bűncselekmény jellege, a bűnösség foka, a bűncselekmény indítéka, az elkövetőnek a bűncselekmény elkövetése után tanúsított magatartása. Mindezeket a körülményeket elsősorban az egyéni megelőzés szempontjából értékelve, az ítéltábla szerint a törvényszék a próbaidő tartamát egyéniesítve határozta meg és annak mértéke is megfelelő.

[114] A másodfokú bíróság felhívja vádlott3 III. r. vádlott figyelmét, hogy a Btk. 87. § b) pont értelmében a felfüggesztett büntetést végre kell hajtani, ha az elkövetőt a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik.

[115] vádlott3 III. r. vádlott esetében a 8/2015. (IV. 17.) számú AB határozat alapján a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére figyelemmel, hivatalból vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. A Btk. 102. § (1) bekezdés értelmében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén a bíróság ítéletében előzetes mentesítésben részesítheti az elítéltet, ha arra érdemes. A büntetett előlélethez fűződő hátrányok alóli előzetes mentesítés kivételes, mérlegelésen alapuló, rendkívüli jellegű intézkedés. A felfüggesztés feltételeinek fennállása nem jelenti automatikusan az érdemesség meglétét. Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség megítélésénél az elkövető személyiségét, az életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és annak indítóokát összevetve kell értékelni (BJD 9986.), de jelentősége van a terhelt által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyának és a cselekmény jellegének is (BH1983. 221.). Jelen ügyben az eljárás adataira, különösen a bűncselekmény jellegére, a megvalósítás körülményeiben megmutatkozó elkövetésre, valamint a bűnösség fokára, előzetes mentesítésre való érdemesség nem állapítható meg.

[116] vádlott3 III. r. vádlott esetében a törvényszék nem az anyagi jogszabályok szerint határozta meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, az a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont alapján börtön. A feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezést a másodfokú bíróság annyiban pontosította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén rendelte azt alkalmazni.

[117] A másodfokú bíróság - figyelemmel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakra is - vizsgálta a Btk. 50. § (2) bekezdés rendelkezés alkalmazhatóságát. A hivatkozott jogszabályhely értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Jelen ügyben a vádlottak vonatkozásában megállapítható volt a pénzbüntetés kiszabásának azon feltétele, hogy a

bűncselekményt haszonszerzés céljából követték el, ezen felül őket a bíróság határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte. Azonban a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak, hogy megfelelő jövedelemmel, vagyonnal rendelkeznek. A bírói gyakorlatot alakító 25/2007. számú BK vélemény rögzítette, hogy a pénzbüntetés alkalmazása szabadságvesztés mellett akkor felel meg céljának, ha alappal lehet következtetni arra, hogy a vádlott a pénzbüntetést törvényes tartási kötelezettségeinek teljesítése mellett, a maga és tartásra szoruló családja minimális megélhetésének veszélyeztetése nélkül saját keresetéből, jövedelméből – akár részletekben is, de – képes megfizetni. Az I-II. r. vádlottak esetében megállapítható, hogy ugyan jelenleg dolgoznak, de vagyonnal nem rendelkeznek és mindketten több évi szabadságvesztés büntetés végrehajtása előtt állnak. A III. r. vádlott jövedelmi-vagyoni viszonyai körében kiemelendő, hogy jelenleg munka- és jövedelem nélküli és vagyontalan. Mindez pedig azt jelenti, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése szükségszerűen a szabadságvesztésre történő átváltoztatást vonná maga után, amely mintegy burkolt formában a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának meghosszabbítását eredményezné. Erre figyelemmel pénzbüntetés - törvényi feltétel hiányában - egyik vádlottal szemben sem volt kiszabható.

[118] A vagyonekobbzás körében a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pont akként rendelkezik, hogy vagyonekobbzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonna, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

[119] A törvényszék a vagyonekobbzás tekintetében az irányadó tényállásban azt rögzítette, hogy vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak tevékenységükkel minimum 3,16 millió forint bevételre tettek szert, ennek ellenére velük szemben kevesebb összegre rendelt el vagyonekobbzást.

[120] Az indokolás [27] bekezdésében az elsőfokú bíróság is kiemelte, hogy konkrétan nem megállapítható, hogy vádlott3 III. r. vádlott is kapott tevékenységéért ellenszolgáltatást, melyet lehet, hogy pénzben lehet, hogy fogyasztásban élt fel vagy vett igénybe, ezért tanú2val egyező összegű, 90.000 forint bevétel tekintetében vagyonekobbzást rendel el vele szemben, de ezt a tényállásban nem rögzítette. Figyelemmel arra, hogy az I-II-III. r. vádlottak e körben tagadó vallomást tettek, tanú2 nem rendelkezett erről információval, tanú1 pedig a nyomozati iratok 357. oldalán azt adta elő, hogy nem tudott arról, hogy kapott-e pénzt a III. r. vádlott, semmilyen konkrét ténybeli alapja nincs annak, hogy a III. r. vádlott milyen és mekkora ellenszolgáltatást kapott, mely körülményre abból, hogy tanú2 mennyit kapott, aggálytalan ténybeli következtetése ugyancsak nem vonható. Ezért a másodfokú bíróság a tényállást helyesbítette a [6] bekezdésben akként, hogy vádlott3 III. r. vádlott esetében nem állapítható meg, hogy mekkora összeghez jutott.

[121] Erre figyelemmel vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottakkal szemben elrendelt vagyonekobbzás összege helyesen a 3,4 millió forint bevételből leszámítva tanú1 és tanú2 részére juttatott összegeket, egyenként 1.580.000 forint. Míg vádlott3 III. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobbzást mellőzni kellett, mivel esetében a bűnös vagyongyarapodás mértéke nem volt meghatározható.

[122] Tekintettel arra, hogy vádlott3 III. r. vádlott a Be. 430. § alapján a tárgyaláson való jelenlét jogáról lemondott és esetében nem a Be. CI. fejezet szerinti, távollévő terhelttel szembeni eljárás lefolytatására került sor, a másodfokú bíróság az ítélet bevezető részéből mellőzte a „vádlott3 III. r. vádlott távollétében” részt.

[123] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[124] A Fővárosi Ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2023. június 22.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke

dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
előadó bíró

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. október 13. napján kelt 501.B.1485/2019/89. számú ítélete vádlott1 I. r., vádlott2 II. r. és vádlott3 III. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.401/2022/10. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2023. június 22. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. június 22.

dr. Szalai Géza s.k.
a tanács elnöke